SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 25. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 8, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 8-го ЛЮТОГО, 1994. Ч. 25. РІК CI.

Канада допомагає Україні у переведені виборів

Оттава. — Канадський міністер закордонних справ Андре Уеллє, заявив у середу, 2-го лютого, що у перших вільних і багатопартійних парляментарних виборах України, Канада прийде з допомогою в сумі 2 міл. дол. У цю допомогу включено також 445 тонн спеціяльного паперу для надрукування виборчих бальотів. Остатанню із трьох посилок цього паперу відправлено минулої середи літаком прямо до Києва. Крім того Канада допоможе у фінансуванні друкування і розповсюдження нового виборчого закону України та правил для загалу громадянства.

Канадські експерти вже дали технічну допомогу Центральному Виборчому Комітетові України, включно з вишколенням засобів масової інформації України про ролю преси у виборах. Також в Україну для обсервації проведення виборів буде відправлено групу канадських спостерігачів.

Міністер А. Уеллє сказав: „Ми вітаємо цей крок до демократичної плюралістичної політичної системи та зобов'язані українцям допомогти у переведені справедливих і відкритих виборів". Він підкреслив, що Канада зокрема є зацікавлена допомогти Україні тому, що багато канадців є українського походження.

У НТШ ДОПОВІДАТИМЕ С. ПАВЛИЧКО

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці, влаштовує доповідь „Українська література після проголошення незалежности", яку виголосить Соломія Павличко, гостя з Києва, кандидат наук, літературознавець і співробітник Академії Наук України. Доповідь відбудеться тут у суботу, 12-го лютого, о год. 5-ій по полудні в домі НТШ, 63 Четверта авеню між 9 і 10 вулицями.

З Пассейку їдуть автобуси на концерт УНС

Пассейк, Н. Дж. (В. Марущак). — Округа УНС в Пассейку, Н. Дж., організує автобуси на ювілейний концерт для вшанування 100-річчя Українського Народного Союзу в Карнеґі Голл в Ню Йорку. Автобуси відходять від Української Централі в суботу 19-го лютого о год. 6:30 вечора. Переїзд — 8 дол. Зголошення приймають І. Хомко (472-0989); В. Марущак (546-6787), Я. Петрик (473-0762), Г. Клименко (478-0831). Зголошуватися слід до 12-го лютого.

Виступ України на Олімпіяді буде зфільмований

Нюарк, Н. Дж. (УСЦАК, О. Твардовський). — Довго очікуваний українським народом і його віткою в західній діяспорі історичний старт України на Олімпіяді, який почнеться від Ліллеґаммеру, Норвеґія, буде детально задокументований на звуковій фільмовій стрічці професійними спортовими репортерами з України.

Цей важливий історичний проєкт, згідно з договором з НОК України, фінансує УСЦАК з Фонду Відродження Спорту в Україні, коштом, 3,000 дол.

Бажаючі отримати цю історичну касету можуть писати до Управи УСЦАК, 680 Sandford Ave., Newark N. J. 07106.

ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ Л. КРАВЧУКА ТА Ю. МЄШКОВА

Київ (Р. Руденко). — Сюди у п'ятницю, 4-го лютого, прибув президент Республіки Крим Юрій Мєшков для зустрічі з Президентом України Леонідом Кравчуком. Президент України привітав Ю. Мєшкова з обранням його на пост президента Криму і побажав успіхів у майбутній праці. У зустрічі взяли участь представники урядів та державних адміністрацій України і Криму.

Учасники зустрічі обговорили запропонований Ю. Мєшковим модель розвитку економічних зв'язків Криму з традиційними партнерами в Росії та інших країнах СНД. Вирішено створити групу з урядових представників України і Криму для вивчення конкретних пропозицій економічного розвитку і створення механізму зв'язку між Президентом України та президентом Криму.

Перед приїздом в Україну 4-го лютого у Симферополі відбулася інавґурація Ю. Мєшкова. Під звуки гимну Республіки Крим Мєшков виголосив текст присяги, зобов'язавшись дотримуватися конституції та законів Криму, захищати права громадян, незалежно від їхньої національности. Кримський президент заявив, що їдучи в Україну, везе пропозиції щодо зміцнення економічної самостійности Криму. Мєшков зазначив, що йому ставлять опір хоч і не сказав хто: досі він не має сасобів зв'язку з керівниками СНД, є проблеми з фінансуванням. Він додав, що розвиток політичної ситуації у Криму йтиме еволюційно-поступовим шляхом. Апарат президента Криму складається із 40 осіб. Після зустрічі з Л. Кравчуком, Ю. Мєшков зустрінеться також з президентом Росії Борісом Єльциним, а пізніше з керівниками інших країн СНД.

В суботу, 5-го лютого, в Симферополі відбувся черговий з'їзд Республіканської Партії Криму, на якому Мєшков склав із себе уповноваження голови РПК і на цей пост обраний колишній заступник голови партії, депутат Верховної Ради України Сергій Цеков. Мєшков поінформував учасників з'їзду про підписаний у Києві документ, згідно з яким президентське керівництво у Криму будуватиметься на взаємоузгодженні між конституцією Криму та конституцією України.

В Україні

КИЇВ. — Відбулася телефонічна розмова Президента України Леоніда Кравчука з новообраним президентом Криму Юрієм Мєшковим. Президенти домовилися зустрітися найближчим часом для обговорення широкого кола проблем Республіки Крим.

КИЇВ. — Міністер закордонних справ України Анатолій Зленко вважає, що в Криму все розвиватиметься так само, як до президентських виборів. „Я переконаний, що російська сторона не зацікавлена в тому, щоб загострювати відносини, розігруючи кримську карту", — заявив міністер.

УЖГОРОД. — Сюди 31-го січня прибула урядова делеґація з Мадярщини на чолі з міністром закордонних справ Ґезою Єсенскі. Мета приїзду — передача гуманітарної допомоги на суму 20 міл. форинтів для тих, хто постраждав від повені в Закарпатті. У церемонії передачі грошей взяв участь міністер закордонних справ України Анатолій Зленко. Того ж дня керівники зовнішньополітичних департаментів України та Мадярщини провели консультації щодо двосторонніх відносин та реґіональної співпраці. Між Україною та Мадярщиною вже впорядковані прикордонні та міжетнічні взаємини, тому міністри перейшли до питання про створення зони стабільности та безпеки у Центрально-европейському реґіоні.

ЛУГАНСЬКЕ. — У шахті ім. Кірова під час вибухових робіт загорівся газметан. Дві особи загинули, а шість отримали тяжкі попарення.

ІВАНО — ФРАНКІВСЬКЕ. — Тут 1-го лютого відбулася ліцитація майна комунальної власности. З 13-ох виставлених об'єктів продано вісім: перукарня за 140 міл. карбованців, галантерійна майстерня — за 140 міл. карбованців, павільйон торгівлі меблями — за 5 біл. карбованців. Організатори — обласна, міська і районні ради. Вони задоволені результатами авкціону, не зважаючи на те, що чотири об'єкти через високі ціни залишилися не проданими.

Бизнесмени відкидають плян президента Б. Клінтона

Вашінґтон. — Як інформує агентство Ассошіейтед Пресс, група великих підприємців, яка об'єднує до 200 відомих компаній країни, заявила, що підтримує альтернативний плян реформи в ділянці охорони здоров'я, запропонований конґресменом-демократом Джимом Купером і сенатором-демократом Джаном Бро. В такий спосіб, як пише „Ню Йорк Таймс", плян президента Билла Клінтона ще раз поважно заатакований.

„Президентський плян не може служити початковим об'єктом обговорення", — сказав керівник групи Джан Онг, голова ради директорів компанії Ґудрич. Він підкреслив, чому група підтримала плян Дж. Купера — бо його здійснення дозволить дістати медичне забезпечення абсолютній більшості американців і в той самий час зменшити видатки на медицину.

„Ню Йорк Таймс" інформує, що президент Б. Клінтон і Перша лейді пробували втримати групу від підтримки будь-якого іншого пляну, однак їхні зусилля залишилися без висліду.

Натомість конґресмен Дж. Купер заявив: „Я радий, що дістав таку підтримку". Його плян дозволяє власникам бизнесів об'єднуватися в кооперативи, які спільно будуть купувати забезпечення. Кооперативи конкуруватимуть поміж собою, а це приведе до зменшення коштів медичного забезпечення.

Групі підприємців не все подобається у пляні Дж. Купера. Наприклад, підприємців не задоволяє пропозиція обмежити можливості для власників компаній списувати з корпоративного податку витрати на медичне забезпечення своїх робітників. Теперішнє законодавство заохочує власників підприємств видавати до 10 відсотків загальної суми платні на медичне забезпечення, оскільки дозволено списувати ці 10 відсотків з податку на прибутки. Завдяки цьому законові багато компаній гарантують своїм працівникам добрі умови забезпечення. Тим часом Дж. Купер пропонує обмежити відсотки списання. На думку членів групи, це спричинить ситуацію, коли власники підприємств купуватимуть дешеві забезпечення, а медична обслуга відповідно погіршиться.

Та все ж група вважає, що плян Дж. Купера є набагато кращий, ніж плян президента Б. Клінтона, бо президентська реформа привела б не тільки до погіршення медичної обслуги, але й підвищить її кошти. До того ж, у висліді здійснення пляну президента Б. Клінтона значно розростеться бюрократичний апарат, який займатиметься реформою.

Очікується, що після групи плян Дж. Купера підтримає американська Торговельна палата.

В АМЕРИЦІ

НЕ ЗВАЖАЮЧИ на невеселі предсказання, каліфорнійський землетрус і гостру зиму, з Дітройту повідомляють, що продаж автомобілів американського виробу підскочив на 13.8 відсотка у січні. Аналітики уважають, що це зумовлене найперше великою кількістю старших моделів авт на дорогах країни, збільшенням нових можливостей заробітків і зростом довір'я покупців до кращодо майбутнього. Це в свою чергу, за словами експертів, у короткому часі приведе до браку окремих моделів і знижок, але збільшить заробітки продавців.

ЗГІДНО З твердженнями офіційних чинників, Уряд президента Билла Клінтона має в пляні в наступних 10 до 15 років створити вільну торвельну зону західньої півкулі. Першим кроком у цьому замірі буде включення Чіле з кінцем наступного року до Північноамериканського вільного торговельного договору. Такі далекосяжні пляни Вашінґтону не є тільки заспокоєнням для багатьох країн Латинської Америки, які хочуть бути включені, як і Мехіко до Північноамериканського торговельного договору. Тут також важливу ролю відіграє й те, що Вашінґтон здає собі справу з можливих користей для американської економіки.

ЗГІДНО З УРЯДОВИМ звітом, найбільш попитні пілюлі в ЗСА коштують значно дорожче, ніж, наприклад, в Англії. Пояснюється це тим, що в Англії виробництво ліків є обмежене у своїх заробітках, що є частиною державного пляну охорони здоров'я. Цей звіт не надто до вподоби американським виробництвам ліків і вони старються заперечувати цьому, але, незважаючи на їхні заходи, Конґрес ЗСА застановляється над тим, чи Уряд і в ЗСА не повинен застосувати будь-яких обмежень, щоб ліки не були такими дорогими до набуття.

ДОСЛІДНИКИ з Мишиґенського університету повідомляють про різке збільшення вживання маріхуани, а також про незначне збільшення вживання ЛСД і медикаментів дексадрини та риталіни серед школярів. Цей процес почався після 10-річного спаду вживання наркотиків підлітками. Все це завдяки поширеним думкам, що маріхуана належить до найменш шкідливих задурманюючих засобів для здоров'я. Одначе спеціялісти твердять, що маріхуана часто є кладкою до сильніших наркотиків.

У ЧЕТВЕР, 3-го лютого, президент Билл Клінтон, наказав закінчити торговельне ембарґо супроти В'єтнаму. Цим своїм рішенням Президент відкрив можливості значно прибуткового ринку для американських підприємців. Президент сказав, що після 20 років „гіркого миру" прийшов час віддячитися В'єтнамові за його співпрацю у віднайденні американських вояків, пропавших у згаданій війні. Він також підкреслив, що відкриття торговельних стосунків дасть ще більші можливості до віднайдення цих 2,238 вояків.

КАНДИДАТ, якого минулого місяця президент Билл Клінтон іменував до Пентаґону на керівника відділу відповідального за політику миру, та якого примусили відтягнути свою кандидатуру вже отримав інше призначення. Офіційні чинники заявляють, що 55-літній Мортон Галперін, колишній директор вашінґтонського бюра Союзу американських громадських прав, незадовго стане дорадником Президента, відповідальним за розповсюдження демократії та людських прав поза границями ЗСА.

КРАЇНИ СХІДНЬОЇ ЕВРОПИ СТВОРИЛИ ЗОНУ ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ

Прага. — Як інформує агентство Ассошіейтед Пресс, міністри чотирьох країн Східньої Европи, зібравшись тут, у столиці Чехії, надали чинности угоді про створення зони вільної торгівлі, підписаної ще в 1992 році. Як заявив міністер торгівлі Чехії Владімір Длуґій, „поступово скасовуватимуться митні і податкові перешкоди й через п'ять років зона вільної торгівлі буде об'єднувати 65 мільйонів осіб".

В проєкті беруть участь Польща, Мадярщина, Чехія і Словаччина. Спостерігачі підкреслюють, що добрий приклад країнам Східньої Европи подали західні сусіди, які рухаються в напрямі скасування всіх торговельних перешкод, а ще краще на них вплинули Канада, З'єднані Стейти і Мексико, які підписали договір про вільну торгівлю в Північній Америці.

Між іншим, згідно з підписаним у Празі договором, в 1997 році будуть скасовані всі обмеження на імпорт авт у Польщу, а також на імпорт тканин і сталі в Мадярщину. Однак продукція агро-промислового комплексу буде захищена від зовнішньої конкуренції. Зона вільної торгівлі, на думку її ініціяторів, буде першим кроком на шляху до інтеграції в загальноевропейську економіку.

Терориста з України схоплено

Луганщина (УНІАР). — Тут у четвер, 3-го лютого, в суходольському дитячому садку Краснодонського району невідомий злочинець захопив двох чотири річних хлопчиків та їхню виховательку. Терорист, 33-літній Ігор Личкін, вимагав 500,000 дол. і машину швидкої медичної допомоги, щоб добратися до Ростова-на-Дону. На переговори з правоохоронними органами він не погоджувався, а руку весь час тримав на вибухівці. Спочатку він захопив дев'ять дітей. Потім залишив двох дітей і виховательку. Коли йому дали амбулянс, він також схопив шофера і лікара та вирушив до Ростова. В дорозі, під час ескортування його він зажадав літака від Ростова до Великобританії, а звідтіля до ЗСА.

Злочинець переїхав українсько-російський кордон год. 12:30 по полудні і там до української групи безпеки приєдналися російські правоохоронці.

Під час входу в літак ТУ-144 злочинця схопили і розброїли. Це сталося в год. 4:17 по полудні. Ніхто не потерпів.

У СВІТІ

В АЛЬЖИРІ продовжується ісламський терор. Цими днями фундаменталісти викрали і вбили активіста руху Ат-Тагадді Мохаммеда Твалі, а члена цього ж руху Фергата Шібута застрілили у його домі на очах в родини. В середу, 2-го лютого, ісламісти вбили віцепрезидента альжирської федерації дзюдо Аґ'ї Буґетая і ветерана війни за незалежність країни Абделькадера Буссуфа. У висліді дворічної внутрішньополітичної кризи в Альжирі вже загинуло понад 2,000 осіб, в тому числі 27 громадян інших країн, переважно французів.

ЗІ СМЕРТЮ колишнього президента Звіяда Ґамсахурдії грузини вже не мають авторитетного лідера у боротьбі за незалежність республіки від Росії. У четвер, 3-го лютого, в Тбілісі, грузинській столиці, голова Верховної ради Грузії Едуард Шеверднадзе і президент Росії Боріс Єльцин підписали договір „про дружбу", згідно з яким у Грузії залишаться російські війська, а республіка увійде у так званий „єдиний російський економічний простір".

РІК ПІСЛЯ МИРНОГО поділу Чехо-Словаччини на дві осібні держави чеський прем'єр-міністер Вацлав Кляус ствердив, що „хірургічне втручання пройшло успішно, пацієнт одужує", економічна реформа починає давати добрі висліди. Однак словакам пощастило менше, оскільки їхня республіка раніше розвивалася значно гірше, ніж Чехія, яка по розділові зберегла всю інфраструктуру і адміністративний апарат. Тому чеський бюджет за 1993 рік мав уже позитивне сальдо, а словацький закінчив минулий рік з дефіцитом 19 біл. крон. Західні капіталовкладення в економіку Чехії становлять тепер 1.5 біл. дол., а в економіку Славаччини — лише 346.3 міл. дол.

ПОЛІЦІЯ бразилійського стейту Сеара арештувала банду найманих убивць, жертвами яких за останні декілька років стали 37 осіб. З 20-членної групи затримано тільки 11 злочинців, серед них виявилося п'ятеро поліціянтів. Замовні вбивства здійснювалися на гроші власників готелів і крамниць міста Формалези, адміністративного центру стейту. Що не може не вжахнути — наймані кати вбивали переважно бездомних дітей, які давали собі раду дрібними крадіжками і торгівлею наркотиками. Спостерігачі підкреслюють, що подібне „соціяльне очищення" практикується по всій Бразилії. Згідно з даними правозахисної організації Америкас Вотч, кожні шість годин у країні від найманих вбивць гине дитина або підліток.

В ЄРУСАЛИМІ відбулося підписання угоди, у висліді якої Адміністрація З'єднаних Стейтів виділить для палестинців на будівництво жител у смузі Гази сім міл. дол. За ці фонди буде споруджено 192 мешкання у місті Джебаля. Сім міл. дол. — це лише перша частка з 500 міл. дол., пообіцяних палестинцям у формі невідкладної допомоги. Файзал Гуссейні, один з палестинських активістів, сказав під час підписання угоди, що на цей раз Вашінґтон конкретним кроком сприяє розвиткові мирного процесу на Близькому Сході. Як відомо, в смузі Гази, де мешкає 1.8 мільйона палестинців, житла не має половина населення.

ЧЕРГОВОЮ ЖЕРТВОЮ колюмбійських терористів став посадник міста Ля-Унійон Ботеро Льопез. Його вбили, коли він автом повертався додому. На думку поліції, цей злочин, як і недавні вбивства конґресмена Дарійо Льондоньо та кандидата в сенат від правлячої Ліберальної партії Алехандро Ґонзалеза, має політичний характер і спрямований на дестабілізацію внутрішнього життя країни напередодні березневих парляментарних виборів.

„У мене завжди була мрія — бути художником!"

Джерзі Ситі, Н.Дж. (О. Кузьмович). — У мене від маленької була мрія бути художником — відповідає на наше питання молода художниця з Києва Марина Цесарська, що відвідує редакцію „Свободи", щоб повідомити про відкриття своєї першої в ЗСА виставки акварелів і офортів, яка відбудеться в неділю, 13-го лютого в приміщеннях ОМУА в Ню Йорку, 136 Друга авеню. Виставка триватиме до 26-го лютого.

М. Цесарська в редакції „Свободи".

Показуючи зразки своїх праць і прозірки з них, Марина розповідає про своє життя в Києві, де закінчила Художній Інститут Мистецтва ім. Шевченка і вчилася у відомого художника Віктора І. Зарецького.

Тут в ЗСА вона вже перебуває понад рік та заробляє на життя, як більшість новоприбулих, працюючи у ролі домашньої помічниці.

— Я мала цілий рік такі добрі умови, що могла малювати скільки захотіла у вільний час — розповідає вона — і так могла підготовитися до виставки. Тому теж вирішила тепер показати свої твори та надіюся, що зацікавлю українську публіку.

— Чи спеціялізуєтеся у акварелі та офорті?

— Я властиво пробую себе у книжковій графіці — але тут, як досі не маю нагоди в тому напрямі працювати. Ось — моя єдина досі праця в цьому жанрі — збірка творів Лесі Українки українською та грузинською мовами п. з. „Сім струн".

Гостя витягає книжку зі своїми ілюстраціями та оформленням, що появилася у відомому видавництві „Дніпро" та тут невідомому видавництві „Сакартвело" у Тбілісі 1991 року. З цікавістю переглядаю цю книжку з передмовою і перекладами грузинською мовою лавреата премії ім. М. Рильського поета Рауля Чілачави і довідуюся від молодої художниці, що вона, хоча це перша її „дитина", зовсім не була з неї вдоволена, коли книжка появилася у 1991 році в Києві.

— Я плакала, як її побачила — каже вона — хоча повинна була радуватися. Може тому, що не всі ілюстрації вміщено і не вийшли вони так гарно технічно, як я надіялася. Ось погляньте на оригінали... і тут Марина витягає з течки деякі з них, також ті, які не вміщено. Як можна завважити в цілому оформленні збірки панує бронзова ґама кольорів.

— Ні, це не було добре технічно виконане. І, як звичайно тепер у нас забракло паперу, фарб та вкінці книжка вийшла лише у 8,000 примірниках, що на Україну — дуже мало".

— Які дальші ваші пляни? — питаємося гостю.

— Я не знаю. Тужу за Києвом, за батьками, за мамою зокрема, але чи най-

(Закінчення на стор. 3)

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КАРТИН

Ню Йорк. — Тут у неділю, 13-го лютого, о год. 1-ій по полудні відбудеться відкриття виставки картин Марини Цесарської з Києва, яку влаштовує Об'єднання Мистців Українців в Америці. Виставка буде відкрита в будні від год. 6-ої до 8-ої вечора, а в суботи і неділі від год. 1-ої до 6-ої по полудні та триватиме до 27-го лютого. Проходитиме виставка в ґалерії ОМУА, 136 Друга авеню.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс)
Postmaster: Send adress changes to: "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці-$12.00 Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00 Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Заворожене коло Боснії

21 місяців минули від часу, коли розпочався розвал Юґославії, — штучної федерації семи балканських країн, з яким десятком різних народів різного віровизнання, різного історичного минулого й різного ступеня культури. Створив той штучний твір під кінець Другої світової війни самозванний ,,маршал" Йосіп Броз-Тіто, сербський комуністичний ватажок, який зорганізував був сильну повстанську армію, яка боролася проти аґресії Третього Райху Адольфа Гітлера. Тіто зліквідував суперницьку армію хорватських ,,четніків", схопивши і розстрілявши їхнього генерала Драґа Міхайловіча. Під кінець свого життя Тіто проголосив конституцію Юґославії з визначенням ротаційного чергування президентів кожної з отих семи країн, — але столицею Юґославії був Беоґрад (Білгород), столиця Сербії, і Сербія була завжди верховодом цієї псевдофедерації, — повна аналогія до Совєтського Союзу з його ,,самостійними" членами-,,державами" насправді поневоленими Росією.

Національний визвольний рух народів СССР знайшов голосний відгук на Балканах, — особливо тоді, коли усамостійнилися балканські сателіти Москви Болгарія і Румунія. Перша католицька і зорієнтована на Захід Хорватія проголосила свою державну незалежність, стрінувши зараз-же збройний спротив Сербії. Тепер в Америці промовчують історичний жалюгідний факт, що державний секретар за президента Джорджа Буша Джеймс Бейкер був справжнім спричинником сербської аґресії, бо він, Бейкер, заповів був, що Америка не визнає самостійности Хорватії, обороняючи ,,єдність" Юґославії. Але прихильне Хорватії становище Німеччини й Італії довело до перемоги самостійницького руху хорватів і Хорватія та Словенія отримали міжнародне визнання. Уся лють Сербії звернулася проти Боснії і маленької Герцеґовини, які пішли слідами Хорватії і Словенії. Два роки Боснія із своєю столицею Сараєвом переживає пекло на землі. Десятки тисяч убитих, у тому числі жінки і діти, масове насилування жінок сербськими вояками, концентраційні табори на зразок гітлерівських і сталінських, настала там харчова нужда, повний хаос.

Билл Клінтон, ще як кандидат у президентських виборах, закидав Джорджеві Бушеві, що той ставиться пасивно до трагедії Боснії, і заповів був, що він боронитиме цю країну. Ставши президентом — Клінтон змінив становище, почувши від Пентаґону, що збройна інтервенція на Балканах вимагала би півмільйонової армії з летунською ,,парасолею" і могла б перетворитися у другий В'єтнам. Европейський Захід — Генеральний секретаріят НАТО у Брюсселі та Европейський економічний союз заявилися проти будь-якої збройної інтервенції і приєдналися до мирових зусиль, ведених під прапором Об'єднаних Націй у Женеві. Проголошувано яких десять уже перемирій, які, як правило, кінчалися новою стріляниною. Оборонцями Боснії стала найчисленніша тамтешня група мусулман. Численна російська національна меншина у Боснії воює разом із Сербією проти мусулман. Третя національна група хорватів користується підтримкою Хорватії. Провалився проєкт поділу Боснії на 10 автономних округ, говориться все ще про проєкт поділу Боснії між Сербією і Хорватією. Цю концепцію підтримує неофіційно, але фактично, Росія, традиційний союзницький спонзор Сербії від часу Першої світової війни.

У минулому тижні прибув до Вашінґтону представник Великобританського міністерства закордонних справ Даглес Гирд, який публічно, на пресовій конференції заявив, що Великобританія бажала би бачити ,,активнішу ролю" ЗСА у справі Боснії, проте застерігся, що йдеться про участь у мирових переговорах та харитативну допомогу Боснії. Це становище Великобританії заперечує становище Франції, що її президент Франсуа Міттеран буцімто вже погодився, щоб ЗСА силою, бомбардуванням літаками, припинили сербську облогу Сараєва. Але Владімір Жіріновський, прозваний ,,російським Гітлером", відвідавши Беоґрад кілька днів тому (ентузіястично його вітали), грозив, що бомбардування Америкою сербських гарматніх становищ під Сараєвом ,,започаткує третю світову війну"...

Це ганьба демократичного світу наприкінці XX сторіччя, що він мовчки приглядається кривавій розправі на Балканах та дозволяє продовжувати до безконечности сербам, новітнім гунам, їхню війну в ім'я єдности колишньої Юґославії.

Н. Н

ЧИ ВІДНОВЛЕННЯ ЕКСПАНІОНІЗМУ?

За повідомленнями засобів масової інформації, міністер закордонних справ Російської Федерації Андрей Козирєв, виступаючи на нараді з питань зовнішньої політики стосовно країн СНД і Балтики, наголосив, що захист прав та інтересів росіян у країнах так званого близького зарубіжжя єодним із головних стратегічних інтересів Росії. Було, зокрема, зазначено, що саме в цьому реґіоні існують ,,головні загрози" життєвим інтересам Росії і що стратегічним завданням Росії має бути ,,збереження военної присутности" в цьому реґіоні. На думку А. Козирєва, не в інтересах Москви домінувати военним шляхом, ,,але, водночас, було б небезпечно створювати вакуум, тому що він може бути заповнений і недружніми до Росії силами в різних реґіонах".

Україна глибоко стурбована тим, що останнім часом у політиці Росії проявляється тенденція до посилення жорсткости зовнішньополітичного курсу, зокрема щодо незалежних держав, які утворилися після розпаду СССР. У зв'язку з цим МЗС України уповноважене заявити про таке:

Україна поважає суверенні права будь-якої держави щодо захисту, згідно з принципами і нормами міжнародного права, прав, свобід та інтересів тих своїх громадян, які перебувають за кордонами власної країни. Ми з розумінням ставимось до складної проблеми росіян, українців, людей інших національностей, які після розпаду СССР залишилися поза межами своєї історичної батьківщини і стали громадянами незалежних держав. Обстоюємо право кожної людини будь-якого етнічного походження самостійно, без стороннього тиску визначити свою громадянську приналежність і обрати місце свого проживання відповідно до національного законодавства відповідної країни. Україна сприяє й надалі сприятиме гуманному і цивілізованому вирішенню цієї проблеми, в тому числі поверненню депортованих народів.

Ґарантуючи рівноправність своїх громадян, незалежно від їхнього етнічного походження, Україна ґарантує водночас права національних меншин, в тому числі на їх культурну автономію в межах держави проживання і вважає, що в сучасних умовах дотримання прав людини і національних меншин не є лише внутрішньою справою окремих держав.

Водночас, Україна рішуче виступає проти того, щоб пов'язувати, тим більше вирішувати проблеми захисту прав та інтересів громадян будь-якої держави поза її кордонами, а також прав людини і національних меншин взагалі шляхом присутности іноземних військ на територіях інших держав. Україна виступає проти присутности збройних сил інших держав на українській території, а також проти розміщення іноземних військ на територіях інших держав без їхньої ясно висловленої згоди на це, окрім випадків виконання рішень відповідно до Статуту ООН.

На Римській зустрічі Ради, Наради Безпеки Співробітництва Европи) (НБСЕ) міністри у своїх рішеннях, окрім іншого, закликали до якнайшвидшого виведення 14-ої армії Росії з території Молдови, підкреслили, що проґрес у питанні виведення цих військ не може бути пов'язаний з будь-яким іншим питанням. Міністри також зазначили політичну важливість найшвидшого виведення усіх російських військ, що залишилися, з території балтійських держав.

Незважаючи на заяви про головну нову загрозу міжнародному мирові і безпеці, якою Росія вважає агресивний націоналізм, саме вона з свого боку, бажаючи того чи ні провокує загострення цього питання і таким чином підбурює громадян інших держав російського походження до проявів національного нетерпіння, Україна не може погодитись з практикою введення до зовнішньополітичних доктрин таких несумісних з міжнародноправовими нормами і принципами концепцій, як захист ,,російськомовного населення", ,,співвітчизників" і, нарешті, ,,росіян", коли під гаслом захисту прав, свобід та інтересів громадян власної держави по суті відновлюється ідеологію великодержавного шовінізму.

Україна рішуче засуджує будь-які спроби підтримки агресивного націонал-патріотизму, шовінізму та великодержавного експансіонізму як такі, що становлять загрозу миру й безпеці не тільки в нових незалежних державах, а й у цілому світі.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Микола Бараболяк

ЗАЙЧИКИ СОТВОРІННЯ БОЯЗЛИВІ — ЧИ ТІЛЬКИ?

В Україні купони-карбованці, у Білорусі були ,,зайчики". Білорусь, як Україна, завела була теж свої купони-гроші, а звуть їх ,,зайчиками", бо на них візерунок заяця. Ці ,,зайчики" мали кращий курс, чим українські купони. Коли за рубля треба давати чи не 30 українських купонів, за ,,зайчиків" тільки п'ять. Окремі від російського рубля гроші давали Білорусі признаки суверенітету. Та після втягнення інших колишніх совєтських республік в економічну орбіту Росії, прийшла черга і на Білорусь. Під тиском Москви Білорусь повернулась до рубля. А щоб зробити це виречення Білоруссю свого гроша більш для неї сприємливим, Росія погодилась вимінювати ,,зайчики" на рублі по курсі один-за-один. Це щось наче виміна східньонімецьких марок на західні по паритетному курсі, що коштувало Німеччині чимало. Коштуватиме теж досить Росії здефлятизованими рублями; та воно вказує як дуже бажала Москва обмежити далі ці, хоч кволі, незалежницькі аспірації Білорусі. Взявши до уваги, що в грудні Білорусь підкорила свої оборонні сили Росії в рамах Співдружности Незалежних Держав (СНД), то видимо ясно куди Білорусь котиться і як уміло і послідовно Москва кладе підвалини для відновленої імперії.

Як — до речі — із тою Білоруссю? Коли буде, мабуть, перебільшенням сказати, що в Україні 50 відс. національно свідомого і патріотичного населення, то на Білоруссі є такого хоч 25 відсотків? Сумніваюся. На Білоруссі не переведено такого референдуму як в Україні для потвердження postуляту незалежности. Чотири п'яті білоруської Верховної ради комуністи, виразні русофіли. Про економічні реформи і перехід до вільного ринку там майже не мовиться. Русофільські настрої населення виразні.

Лідери? Станіслав Шушкєвич без сумніву патріот. Разом із Леонідом Кравчуком вбили вони останні цвяхи у труну СССР. Шушкєвича вірчі грамоти як білоруського патріота — бездоганні. Син відомого, переслідуваного комуною поета, він обраний головою Верховної ради, коли повіяло і на Білорусі вітром свободи. В Білорусі не змінено совєтської конституції в тому сенсі, щоб установити окремий орган виконавчої влади президента. Не багато було влади у Шушкєвича, як голови ВРади. Виконну владу контролює там прем'єр-міністер Вячеслав Кєбіч, а він завзятий комуніст-русофіл, як і решта членів Кабінету міністрів. Шушкєвич не пасував до того братства; врешті причепили йому закид зловживання якимись будівельними матеріялами і 28-го січня відсунено його від головства у ВРаді, а новим номінальним ,,президентом" обрано полковника органів безпеки Мєчислава Гриба, і то якою більшістю — 183/55. Є в Білорусі слабенька опозиція проти верховодства комуністів. Як в Україні Рух— на Білорусі діє Популярний Фронт під Зеноном Позняком. Він — за заборону Комуністичної партії, за реформи, як теж за визнання білоруської мови урядовою, що перепало на ВРаді уже двічі. Нема там навіть паперової ухвали про те, як в Україні.

Розвиток подій на Білорусі для України справа неприємна, прикра, і може мати дуже некорисний відгомін для неї. Білорусь нарівні з Україною стала у 1948 р. членом основником ООН, і у міжнародних колах пов'язується до деякої міри ці дві держави і ставиться їх нарівні. Україні легше протиставлятись Москві, коли в компанії з другою підкореною Росією слов'янською державою. Світ знає, що Білорусь менша від України, але якщо йдеться про незалежницькі аспірації, то ледве чи робить різницю між більш приготованою до самостійного буття Україною, а без сумніву менше — Білоруссю. Скачуть нині білоруські ,,зайчити" добровільно у пащу російського ведмедя? Виглядає, що так. Фінансову політику Білорусі вихвалювалось на міжнародному фінансовому ринку; підкреслювано, що її фінанси стоять вище українських. Тож чому було Білорусі плигати у тісний військовий альянс із Москвою, та підкоритися Росії фінансово? Де відповідь? Мабуть у тому, що у білорусів бажання незалежности на цьому етапі ще дуже анемічне. Що їм ще бути при грудях ,,матушкі"... Не думаю, навіть що роблять вони це зі страху, як ті ,,зайчики", що пострибали у пащу вовка. Для України це справа дуже прикра. Україна втрачає ,,соратника" у протистоянні Москві, хоч не дуже сильного, а все ж союзника. Прикро і важко ставати ,,одним воїном у полі" проти такої потуги як Москва!

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Як працює пошта в Україні?

Від її праці дуже залежить зв'язок діяспори з батьківщиною, зокрема зв'язок діловий, видавничі справи, пересилка книжок тощо. Тепер пошта в Україні працює дуже погано.

Варто пригадати якою була пошта в Україні за часів СССР. Сучасні різні недоладки й катастрофічні браки в Україні мають причини у природі большевизму та його спадщині. Про пошту в Україні писав у діяспорі покійний гуморист і сатирик Едвард Козак, всі його сатири базовані були на фактах. Був він мистець-маляр і редактор та видавець гумористично-сатиричного журналу ,,Лис Микита". У ньому за травень 1983 року він писав (вживаючи мови персонажів): ,,Отримав сми листа від жінчиного шваґрі... Вікалькував так, жи аби лист дійшов до мене на Паску, то мусів висилати у третій день Різдва та й то за рицproperties писом. Бо хоч у совєтів, єк вони пишут, ружна техніка поступає, то пошта, єк ходила пішки, так і далі ходит..." Це ствердження було сім років перед ,,перестройкою", дев'ять років перед проголошенням самостійности України.

Неґативні явища совєтської господарки й адміністрації називалися в американській пресі ,,комюніст інефішенсі", комуністична нездатність, неефективність. У березні 1993 року я вислав великоднє привітання у село Боржавське на Закарпаття, адресат відповів, що мого листа отримав 9-го липня — через три місяці з гаком. Киянин І., писав до мене 14-го серпня 993 року: ,,Я не певен, чи фото варто слати прямо сюди на мою адресу. Не вірю я до кінця нашій пошті. Он і в газетах пишуть, що в парках, у метро знаходять лантухи випотрошених листів з-за кордону". Поштові злодії шукали в них валюту, а адресати чекали вісток. Чимало листів зовсім не доходить —пропадають. П'ять листів С., вислані у Донбас, не дійшли. Також два листи Ж., вислані на Закарпаття, пропали. У середині 1993 року я вкладав у рекомендовані листи невеликі суми долярів і вони доходили, але при кінці того року мій адресат написав, щоб я цього не робив, бо ,,на пошті витягнуть", так воно і сталося з одним листом.

Літак з Києва летить до Ню Йорку 10 годин, а з Ню Йорку до Києва 9 і півгодини й курсує він три рази тижнево. Якщо б лист з київської пошти без затримки потрапив на літак, то адресат міг би отримати його у ЗСА через три-чотири дні. ,,Літературну Україну" з Києва я отримав раз, мабуть ,,помилково" за чотири дні, а раз за п'ять днів, звичайно ж через 7—12 днів. Але число ,,Літературної України" з 2-го грудня 1993 року отримав 6-го січня 1994 року, тобто за п'ять тижнів. На коверті не було ніяких поштових печаток. У цьому випадку могла завинити й адміністрація газети.

Торік лист з Києва до Філядельфії йшов два місяці, а міг іти чотири дні. Мій лист до Києва йшов місяць.

Пошта в ЗСА добра. Лист з Ню Йорку доходить до Філядельфії на другий день. Між містами віддаленими більше тисячі миль, листи доходять через два на третій день. Але і в поштовій службі ЗСА не без якихось затримок, хоч вони й дуже рідкі. Поштова служба ЗСА у Вашінґтоні намагається уникнути і тих рідких випадків, а в центрі її уваги поштовий клієнт — тобто публіка, що користується поштою, намагання обслужити її якнайкраще. У поштові скриньки громадян потрапляють гарні летючки адресовані ,,поштовому клієнтові" від поштової служби ЗСА у Вашінґтоні. У ній є Центр опіки клієнтами. У летючці цей центр запитує: ,,Чи маєте клопіт (проблему) з вашою поштовою службою? Ми тут, щоб вислухати і допомогти. Телефонуйте на число 1-800... (безплатно)". Звертаємо увагу на відношення поштової адміністрації до публіки: ,,Ми тут, щоб вислухати й допомогти" — чисто ринковий (комерційний) підхід".

Перед Другою світовою війною у крамницях взуття дуже успішного чеського фабриканта Баті були написи: ,,Наш замовець (клієнт) — наш пан". Коли цей ринковий і психологічний підхід буде у поштовій службі в Україні? Цей запит скерований до дирекції української пошти, якщо така є, чи до міністерства пошти.

Тепер поштова служба в Україні майже не виконує свого завдання, вона майже унеможливлює зв'язок діяспори з батьківщиною.

Микола Кушніренко,
Філядельфія, Па.

Божена Ольшанівська

КОМІСІЯ ДОСЛІДІВ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ УКРАЇНИ В АМЕРИКАНСЬКОМУ КОНҐРЕСІ

I

10-та річниця закону про Голодову комісію

На 27-ме вересня минулого року припала десята річниця знаменної для України історичної події — внесення законопроєкту ч. 3993 у Палаті Репрезентантів. Цей законопроєкт, який вніс конгресмен Джеймс Флоріо (Д. Н. Дж.), пропонував закон, на базі якого при американському Конґресі повинна бути створена комісія для дослідження Великого голоду 1932—33 в Україні.

Щоб посилити підтримку цього законопроєкту і тому, що до законопроєкту прилучилося ще 59 додаткових конгресменів-спонзорів, Дж. Флоріо, який тепер є губернатором стейту Ню Джерзі, вніс законопроєкт вдруге 17-го листопада, 1983 року. Цей законопроєкт дістав нову клясифікацію ч. 4459, згідно з правилами Палати Репрезентантів.

50-та річниця Великого голоду в Україні

Сама думка про Голодову комісію і її історичне значення постала у 50-ліття Великого голоду в Україні. У 1983 році у ЗСА було зформовано Крайовий Комітет для Вшанування Жертв Ґеноциду в Україні у 1932—33, який заплянував і випрацював ряд програм. В комітет увійшли понад 120 членів і представників від Церков і від різних церковних і світських організацій; головою було вибрано д-р Петра Стерча, скарбником — Уляну Дячук. Було перепроваджено багато нарад і засідань, на яких головною темою було, як найкраще відзначити ці трагічні роковини України. Остаточно було вирішено, щоб у жовтні 1983 року, у Вашінґтоні організувати пропам'ятну демонстрацію. З цієї нагоди восені конґресмен Флоріо вніс законопроєкт Голодової комісії, з метою скоординувати святкування і відзначення.

Але, на жаль, не всі українці були ентузіястами Голодової комісії. Ідею законопроєкту скритикували неґативно ,,добре поінформовані" особи, які твердили, що такий законопроєкт не буде схвалено. Великою перешкодою, як зауважили критики, було те, що пропоновано виділення 4-ох з половиною млн. дол. з американської скарбниці на покриття коштів Голодової комісії, що було всупереч бюджету Конґресу в 1983 році, в якому Конґрес Америки старався зменшити свої витрати. Серед інших причин, які критики розповсюджували між громадою, були: ,,незмістовний" текст законопроєкту, погане наставлення американського Уряду до українських справ, нереальність такого великого досягнення, і тому подібне.

Генеза ідеї Голодової комісії

Троє енерґійних молодих членів духовенства Церков Української Католицької, Української Православної і Лютеранської, мали інші думки. Чому б, додатково до демонстрації, не зробити чогось з більше глибоким значенням? Цю ідею обговорено із бл. п. Ігором Ольшанівським, головою організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні (за початковими літерами англійською мовою АГРУ), і він погодився з нею. Так народилася ідея конґресової комісії для основного дослідження ґеноцидного голоду в Україні в тридцятих роках.

Але це залишилося лише думкою-ідеєю, як і багато інших блискучих ідей у нашій громаді. На жаль, молоді духовники не втілили думку в діло, бо не дістали підтримки від своїх Церков. Прийшлося І. Ольшанівському самому взятися за її реалізацію. Він представив пропозицію голодової комісії організації АГРУ і управа одноголосно погодилася опрацювати і довести до створення такої Конгресової комісії.

Американці в Обороні Людських Прав в Україні

АГРУ постала у 1980 році на основі ад гок Комітету Оборони Валентина Мороза, совєтського політв'язня, якого було виміняно на совєтських шпигунів. Після його приїзду до ЗСА, і після створення Української Гельсінкської Групи у 1976-му році (яка була негайно розгромлена брежнєвським режимом), з'явилася потреба сильної, ділової організації із широким завданням оборони людських прав і політв'язнів. У порівнянні з іншими українськими організаціями у діяспорі, вагомість АГРУ була у тому, що це була американська, а не еміґрантська організація. Її загальні гуманітарні завдання спиралися на Універсальну Декларацію Прав Людини ООН.

Генеза закону

Для створення конґресової Голодової комісії було потрібно відповідного закону, рішеного конґресом ЗСА. перш за все, треба було знайти таких членів Конгресу Америки — конгресменів і сенаторів — які б стали чемпіонами і внесли такий законопроєкт, а потім і підтримали його. Подруге, саму ідею Голодової комісії треба було представити як корисну і потрібну американцям. Треба було — і це не менш важливе — приготовити матеріяли, на базі яких міг би бути зформований такий законопроєкт. З великим ентузіязмом і з вірою в успіх, до цього важливого і важкого завдання приступив І. Ольшанівський. Користуючись конґресовими архівами і документами конґресової комісії голокосту, він зформував підставу голодового законопроєкту.

Тому, що осідок АГРУ був у стейті Ню Джерзі, було вирішено звернутися до законодавців з Ню Джерсі — Дж. Флорія, представника від першого конґресового дистрикту і до сенатора Билла Бредлі. Враховуючи, що вони обидва були демократи (а досвід свідчив, що, в порівнянні з республіканцями, демократи є більше доступні, більше охочі до співпраці і мають більше зрозуміння для справ оборони прав людини сприяло успіхові, бо обидва законодавці співпрацювали з АГРУ на сто відсотків. Найголовніше — вони підтримали всі ініціятиви АГРУ. Флоріо і Бредлі радо погодилися внести і підтримати законопроєкт Голодової комісії.

Продовження буде.

ПОДЯКА

Перш за все хочу скласти щиру подяку вам щирим друзям в Америці і Канаді, що сприяли моїй дуже корисній подорожі. Все це стало можливим завдяки вашій великій праці разом з українськими громадянами. Не менш велике враження справила сама атмосфера, в якій проходили зустрічі, патріотизм в українських громадян, шанування традицій нашого народу, велике зацікавлення у розбудові незалежної української держави, бажання надавати нам конкретну допомогу. Вважаю, що візита стала дуже важливим етапом у наших взаєминах, дозволяє знаходити шляхи пошуку ділових стосунків і співробітництва, ставити їх на стабільну і довготермінову основу. Не сумніваюсь, що це дасть особливо добрі наслідки під час підготови і участи українських спортсменів на Олімпійських Іграх в Атлянті 1996 року. Для мене буде великою радістю, якщо моя візита сприятиме в якійсь мірі діяльності українських осередків в Америці і Канаді, припливу молоді до їх діяльності. Прошу передати через засоби масової інформації нашу подяку нашим щирим друзям.

Валерій Борзов
міністер спорту і молоді

До земляків Товмаччини

Дорогі земляки!

Редактор народної газети „Злагода" товмацького району в західній Україні Зиновій Штурнак, родом із Колінців, який закінчив факультет журналістики Львівського Університету та Київський Інститут Політології, окрім редагуванням газети „Злагода", надрукував вже дві книги.

Перша п. з. „ Золоте живо", в якій мова про відомих людей Товмаччини, зокрема про адвоката Северина Даниловича, художника Дениса Іванціва, Степана Терлецького — англійського парляментариста та про Осипа Турянського — письменника.

Друга п. з. „По забутих стежках" — це короткий нарис історії міста Товмач.

Тепер редактор Зиновій Штурнак почав збирати матеріяли про людей товмацького району, яких лиха доля вигнала у чужі краї і змусила їх там працювати і жити. Він хоче видати книгу про цих вигнанців із батьківщини і йому потрібні матеріяли: світлини, дописи в газетах та журналах, спогади земляків, книги та біографічні нариси про людей товмацького (тлумацького) району.

В листі до мене редактор З. Штурнак прохає, щоб я зайнявся збіркою таких матеріялів та пересилкою їх до редакції „Злагода" у Товмачі. Отож прохання до земляків Товмаччини, щоб вищезгадані матеріяли, а як можливо, то й пожертви на пресовий фонд народної газети „Злагода" пересилати на адресу: Mykola Tymczuk, 9788 Cowden St., Philadelphia, Pa. 19115.

Інформації в цій справі можна також отримати телефонічно (215) 676-0741.

Суспільна служба у підготові до 2000 року

З великим признанням мусимо ствердити, що Суспільна Служба Українців Канади під головуванням Таїси Ружицької виконує працю в ділянці моральної і матеріяльної допомоги Україні. Її філії існують у 12 більших містах українського поселення в Канаді.

Вдамося до конкретних фактів, взятих із звітів членів управи на річній конференції ССУК, що відбулася в жовтні 1993 року в Торонто. Дводенна конференція з широкою програмою, у якій взяли участь представники філій, багатьох інших організацій, гості з України в особах д-ра Валентини Сологуб з Харкова, Ореста Сліпака з Тернополя і Марії Шульби з Аргентини. Тут варто згадати, що завдяки всебічному сприянню ССУК в Україні засновано вже приблизно 50 осередків. Багато з них мають тісні зв'язки з філіями в Канаді.

На конференції, що проходила в окремих комісіях (робітнях), обговорено справи й проблеми з прицілом на виконання до 2000 року. Серед них — потреби української спільноти в Канаді і поза нею, добровільні працівники, здобування фондів поза українською спільнотою, діяльність філій, зміна деяких параграфів статуту, бюджет, бюлетень ССУК „Соняшник". Загальний порядок був такий: окремі звіти, дискусія і прийняття резолюції. До програми входили спільні обід і вечеря.

Як виглядає з підсумків, конференція пройшла під кожним оглядом успішно. Коротко варто подати деякі цікаві вислови учасників конференції. А. Журавський — голова Манітобської філії, торкнувшись відповідальности за українську громаду, сказав: „Існує вже українська держава, вона визволила нас усіх, де ми не жили б. Колись ми жили минулим і мріяли про майбутнє, тепер мусимо задуматися над сьогоднішнім і майбутнім та в тому напрямку діяти. Ми вже не вигнанці, ми громадяни Канади і можемо тут відіграти якусь ролю. В нашому суспільному житті є позитиви й негативи, успіхи і недоліки. З них маємо зробити висновки та відповідно для добра нашої громади діяти".

Марта Гринюк, говорячи про поміч новоприбулим українцям-імігрантам, підкреслила: „Спроваджено багато людей, однак вони на жаль, не беруть жодної участі в організованому житті. Уважають себе окремою групою, бо мають спільні погляди і переконання. Переживають різні внутрішні і зовнішні конфлікти і т.п. Конечно потрібно добре інформувати їх про канадську систему охорони здоров'я, послуги для дітей, насвітлюючи ролю української громади, Церкви, школи, організацій.

Володимир Ільницький, на підставі власних спостережень тримісячного перебування в Україні, каже: „Хотів би бачити покращання взаємовідносин з Україною. Поміч повинна змінитися на співпрацю. Не треба створювати нездорової залежности, краща допомога — в унезалежненні. Мотиви нашої допомоги добрі, але виконання не раціональне. Треба більше дбати про промощування контактів, присутність на міжнародних конференціях, координацію допомогових акцій. Треба покращити порядок поїздок. Конечно підтримувати Суспільну Службу України, допомогти їй вирости на власному ґрунті".

Марія Стебельська від професійно-дорадчої групи при Світовій Раді Суспільної Служби впровадила учасників конференції у тему своєї доповіді „Добровольці в нашому суспільстві". Вона нагадала, що нічого в громадській праці не може діятися без людей доброї волі, яким у їхній успішній праці служать такі критеки, як провідний ідеал, стратегічний плян, концепт проєкту, позитивний підхід та спосіб приєднання співпрацівників до праці. Кожна праця, однак, має базуватися на якійсь винагороді. Не конечно мусить вона бути матеріяльна, але також признання, моральна сатисфакція, дружнє ставлення, відчуття необхідности. Тому треба знати, кому і яке признання дати. В обговоренні справи добровольців було підкреслено потребу інформаційного центру в кожній філії; є важливо також приділити більшу увагу дітям і молоді; підтримувати старших віком, приєднувати для праці професіоналістів (лікарів, адвокатів, інженерів, промисловців, купців та ін.) В результаті дискусії покликано до життя Комісію добровольців, яка займеться цією справою.

Про зміну деяких точок статуту ССУК реферував адв. Олесь Бабій. По короткій виміні думок справу статуту передано до остаточного оформлення діючій статутовій комісії. Бюджет ССУК реферувала Марія Спольська, запропонувавши в приходах суму для ССУК — 21,000 дол., що мали б складатися з членських внесків філій та 10 відсотків із збірок „Поміч Україні". Стапан Харко пригадав, що правильник фонду „Поміч Україні" передбачає 10% із всіх вплат на адміністраційні видатки. Іван Терефенко порадив не бути дуже формальними, пропонував прийняти видатки, а приходи передати на обговорення дирекції. На пропозицію О. Бабія і А. Коморовського вирішено передати питання бюджету на засідання дирекції. Справу допомоги Україні треба перевіряти через Централю Суспільної Служби України. Взяти до уваги, що для бюра ССУ потрібне обладнання, копіярка і обслуга. Допомога демократичному бльокові у виборах має бути гуманітарна і суспільно-громадська. В збірці грошей для допомоги Україні конечно використовувати канадські допомогові організації.

Справу бюлетеню ССУК „Соняшник" реферувала Оля Даниляк. Восени 1992 року появилося перше число „Соняшника", в часі з'їзду ССУК. В 1993 році вийшло 3 числа. На видання бюлетеню одержано з агенції Ню Горайзон дотацію. В дискусії більшість учасників конференції висловились про бюлетень дуже позитивно, а гість з Тернополя О. Сліпак хотів би одержувати більше примірників. Тому, що подібні бюлетені видають окремі філії, виникла думка, чи не варто видавати єдиний бюлетень ССУК? Це заощадить кошти видання, бюлетень міг би стати ще кращим, більш репрезентативним. Бюлетень редагувала редакційна колеґія в складі: Марія Голод, Оля Даниляк і Іванна Кушпета.

Окремою точкою нарад була справа допомоги українцям колишньої Югославії. До кінця 1993 року на цю ціль зібрано 40.450 дол., які переслано українцям на теренах Боснії, Хорватії і Сербії. Філія ССУК — Оттава вислала 4,800 дол. українським біженцям в Австрії. Філія ССУК — Торонто переслала допомогу в сумі 1,000 дол. на руки о. П. Овада. На заклик ССУК до української спільноти в справі втікачів і їх спонзорства парафія св. Петра і Павла в Скарборо спонзорувала 7 осіб, філія ССУК — Манітоба — 12 осіб, а філія Едмонтон — 150 осіб. Окрім фінансової допомоги ССУК інтернювала в урядових чинників Канади в справі українських втікачів з колишньої Югославії. Треба ствердити, що акція була успішною. Головою Комітету допомоги українцям з Югославії при ССУК був Антін Грубий. Фонд „Поміч Україні" очолює Божена Іванусів.

Перед закінченням конференції ще промовляли гості з України. Д-р Валентина Сологуб подякувала за можливість бути на такій цікавій імпрезі. Дуже радіє, що гілка українського народу в Канаді так гарно розквітла. Бажає дальших успіхів. Орест Сліпак також подякував не лише за уможливлення приїзду до Канади, але і за корисний вишкіл у загальних питаннях суспільної опіки й служби. Такий вишкіл дуже потрібний в Україні.

Голова централі ССУК Таїса Ружицька, закриваючи конференцію, дякувала всім організаторам і учасникам. Зокрема вона закликала до тіснішої співпраці і комунікації з філіями. Наше спільне завдання — робити добре діло, допомагати потребуючим, підтримувати українців морально й матеріяльно, де вони не жили б, в діяспорі чи в Україні. З точки зору ССУК є проти того, щоб усі з України виїжджали. Україна дуже потребує чесних, розумних і винахідливих людей, які будуть будувати нову державу, а ми будемо їм допомагати.

З надією зустрітись з усіма через рік часу, голова закрила конференцію. Наради конференції протоколувала Марія А. Голод.

Пресова Служба ССУК

Св. п. С. Голуб

Св. п. Степан Голуб

Ділимося сумною вісткою з друзями, односельчанами та знайомими, розсіяними по світі, що 19-го вересня 1993 року несподівано відійшов у вічність св. п. Степан Голуб.

С. Голуб народився 30-го серпня 1926 року в селі Печірна на Волині. Початкову школу закінчив у рідному селі, а семиклясову — в містечку Вишгородок, яке було віддалене від села п'ять кілометрів. Крім навчання в школі після лекцій треба було помагати батькам на господарці. Вільні хвилини використовував на читання книжок, переважно на історичні теми, і тим поглиблював свої знання про рідний край та його минуле. Був спокійної та лагідної вдачі. Коли мав 14 років, вступив до молодечої підпільної організації „Пласт", в якій бездоганно виконував всі доручені йому обов'язки.

Після вибуху Другої світової війни, коли західні українські землі були окуповані німцями, на Крем'янеччині почали творитися організації „Січі", які були напіввійськового характеру. Степан відразу вступає в її члени. Тому що головна діяльність „Січі" зосереджувалася майже виключно на військовому вишколі української молоді, німцям це ніяк не подобалося, і вони дуже скоро „Січ" заборонили.

В 1942 році разом з тисячами української молоді був вивезений насильно на примусову працю до Німеччини. Працював у жахливих умовах, у металюрґійній промисловості на виробництві воєнного устаткування. На весні 1945 року, при першій нагоді, вступив до 1 Дивізії Української Національної Армії і в її рядах перебув на фронті аж до закінчення війни. Після капітуляції попав в англійський полон. Не зважаючи на дуже тяжке життя в таборі інтернованих, старався далі поглиблювати свої знання і закінчив таборові матуральні курси. В 1947 році англійці перевозять цілий табір полонених до Англії та розподіляють усіх по різних роботах, переважно в сільському господарстві. Після звільнення з полону в 1948 році Степан залишається на постійне життя в м. Ковентрі, бере активну участь в житті української громади Англії, проявляючи себе в суспільно-громадському та політичному відтинку. Вступає в члени Організації Українських Націоналістів. Після кількох років самотнього життя одружується з Євгенією Яримович. Був добрим фахівцем-спеціялістом з обробки металів, знав креслення і працював на досить відповідальній роботі у великій англійській фірмі. Коли аґенти великої американської фірми пошукували в Европі за спеціялістами металообробної індустрії, Степан був одним з тих, якого вони запросили до себе на працю. Незабаром він переїхав до ЗСА до Вальтгаму коло Бостону, де дуже радо примістили його у великій фірмі на відповідальному становищі. Будучи добрим спеціялістом у своїй ділянці, а крім того совісним і нелінивим, на цій роботі здобув собі дуже добру опінію. Навіть після того як пішов на пенсію, його ще часто кликали до праці для різних порад і консультацій. Не відставав від української громади Бостону, передплачував українську пресу: „Свободу", „Народну Волю" та „Вісник" православної церкви в Америці. Тут їхня дочка Христина була активною в молодечій організації „Пласт". Цікавився подіями на Україні, відвідував своїх рідних та допомагав їм як міг.

Недуга серця змусила його піддатися тяжкій та складній операції. Але поволі приходив до повного видужання, здавалося, що все буде гаразд.

В неділю, 19-го вересня, після Служби Божої, в парафіяльному приміщенні раптово і несподівано серце Степана Голуба перестало битися.

Тіло покійного Степана спочило далеко від рідної землі, на американському континенті, на українському цвинтарі у Бавнд Бруку. Покійний Степан осиротив дружину Євгенію, дочку Христину, сестру Ганю в Україні, ближчу та дальшу родину, яким складаємо наше щире та глибоке співчуття.

Друзі та односельчани з Торонто, Канада.

„У мене завжди..."

(Закінчення зі стор. 1)

ду там, коли повернуся, можливості працювати у книжковій графіці — це велика невідома. Ось мама працювала в Науково-Дослідному Інституті Природи, а тепер тратить працю, бо інститут закривають із браку фондів. Але знаєте, залишатися тут також важко — туга за батьківщиною постійно дошкулює.

Ця туга, це роздвоєння стає неодмінною товаришкою життя багатьох членів останньої хвилі гостей з України, — і про це почуття постійно доводиться нам слухати та його разом із ними переживати. А коли тепер знову про нього чую, добре розумію молоду художницю. Але чи не приходиться і нам — старим поселенцям з тим роздвоєнням постійно жити?

Тому стараюсь розрадити гостю і вірити, що вона так, як бажала від дитини, сповнить свою мрію — на важкому мистецькому шляху та знайде себе у тому мистецтві, яке не знає ні границь, ні простору.

СИЦИЛІЙСЬКА ПОЛІЦІЯ здійснила поважну операцію проти мафії, заарештувавши 30 членів Коза Ностри. Серед них є не лише професійні злочинці, але й декілька відомих адвокатів і четверо лікарів. Саме вони допомагали мафії вбивати тих колишніх бандитів, які вже сиділи в тюрмі і готові були правдиво свідчити про свою колишню діяльність. Адвокати, користуючись своїм правом, приносили в тюрму отруту для вбивства певних в'язнів. А лікарі ту отруту приготовляли.

МІНІСТЕР закордонних справ Ізраїля Шімон Перез заявив, що голова виконкому Палестинської визвольної організації Ясір Арафат прагне не так до створення самостійної палестинської держави, що дуже непокоїть жидівських поселенців на окупованих територіях, як до створення конфедерації, в яку ввійшли б західній берег річки Йордан і Йорданія. Такий висновок Ш. Перез зробив після останньої зустрічі з Я. Арафатом, яка відбулася недавно в Женеві. Чимало спостерігачів ставлять цю заяву під сумнів, адже створення окремої палестинської держави було головною метою ПВО протягом декількох десятиріч.

ЦИМИ ДНЯМИ у східньокитайській провінції Фуцзянь, в місті Фучжоу, відбулася публічна страта 21-річної Дун Янлінь. Саме вона 13-го грудня минулого року підпалила ткацьку фабрику, що належала тайванській компанії. У вогні загинула 61 працівниця. Дунь Лінь, вигнана з праці за крадіжки, в такий спосіб помстилася на адміністрації і своїм подругам, які свідчили проти неї.

Звернення до членів Кредитової Кооперативи в Джерзі Сити

У вівторок, 21-го грудня 1993 року, відбулися перші сходини Дорадчого комітету Кредитової Кооперативи в приміщенні Народного Дому в Джерзі Сити в справі зміни власности кредитівки.

Від 1-го жовтня 1993 року наша кредитівка стала філією Каси „Самопоміч" в Чикаго, яка нараховує 11,000 членів та має активи в сумі 179 міл. дол. Ті числа говорять самі за себе: Каса „Самопоміч" є в силі допомогти кредитівці в Джерзі Сити. Під урядуванням каси в Чикаго скріпиться фінансове становище кредитівки та довір'я наших членів.

Всі ми знали, що не все було добре в нашій кредитівці від травня 1991 року, коли нашу установу перебрала агенція NCUA і тримали аж до кінця вересня 1993 року. Грозило закриття нашої кредитівки, але врятували нас таки наші українці. Як вони нам самі сказали — гаслом кредитівкового руху є: не з милосердя, не для зиску, а для послуг.

Деякі наші члени побоюються, що коли ми належимо до Каси „Самопоміч" в Чикаго, то треба все полагоджувати через Чикаго. Дійсність така — все, що нам треба, далі робимо тут на місці через управителя кредитівки в Джерзі Сити і тут буде вм все полагоджено. Кредитівка працює нормально, як було до 1-го травня 1991 року, а навіть краще. Тепер крім того, що ви можете вложити свої гроші на ощадності:

можете позичити на купно авта, чи дому, чи направи дому тощо;

можете мати чекове конто, за яке вам платять відсотки, чого не часто знайдете в американських банках;

можете отримати картку „Віза" за низькі відсотки;

можете користати з багатьох інших послуг.

Тож ходіть свій до свого, бо наші кредитівки завжди є до наших послуг. Вони завжди готові допомогти нашим науковим установам, молодечим організаціям, школам, тепер вільній Україні.

Ми, члени комітету, хочемо ширити правду про нашу кредитівку і завжди можете нас запитати що вам не зрозуміло. Ми до ваших послуг.

Число телефону кредитівки (201) 795-4061. Кредитівка відкрита у вівтірки від 8-ої вранці до 7-ої вечора; в середи і четверги від 8-ої вранці до 2-ої по полудні; в п'ятниці від 8-ої вранці до 7-ої вечора та в суботи від 8-ої вранці до 1-ої по полудні.

Користаймо із своїх українських послуг!

Дорадчий комітет: Ярослав Завійський, управтель кредитівки в Джерзі Сити, о. Роман Мірчук, Галина Гаврилюк, Олесь Благітка і Василь Вінтонів.

„Наш Спорт" — Ювілейне видання

Для майбутнього історика українського спортового руху на тутешньому терені ювілейне видання журналу „Наш Спорт" з нагоди 70-річчя нашого найстаршого спортового Т-ва „Чорноморська Січ", Ню Джерзі, буде невичерпним джерелом не тільки спортової історії цього клюбу, його спортових ділянок — копаний м'яч, відбиванка, плавання, теніс, його спортової школи і ін., від самого початку свого існування провід Т-ва тримав руку на пульсуючому живчику всього українського життя: Товариство було визначним меценатом усіх громадських починань української громади, включалося в акцію підтримки „Рідної Школи" в рідному краю, підтримувало фонд інвалідів з визвольних змагань, УВО, політв'язнів, Бойовий фонд, Карпатську Січ, фонд скитальців й ін.

А за тим усім проявлялася найважніша справа і це підкреслив у своєму інтерв'ю з ред. О. Твардовським інструктор копаного м'яча Спортової Школи-1993 Володимир Ковальов (він же викладач і тренер футболу в Київському Державному Інституті Фізичної Культури) — „Ч. Січ" зберегла та передала своїм дітям національні традиції, культуру і мову. Ці слова з уст жителів золотоверхого Києва і ще професійного гравця футбольних команд України, людини, що пережила жорстокі часи большевицької тиранії і людини, що будує нове спортове життя України, має своє вимовне значення і є великим признанням для праці Товариства.

Багато уваги в журналі присвячено найближчим Олімпійським Іграм, але на особливу увагу заслуговує стаття С. Родака, директора Львівського училища фізичної культури, що унапрямлює працю своїх слухачів, майбутніх виховників молоді. Це своєрідне „кредо" (вірую) спортовцям України. Гортаючи сторінки „Спортового Альманаху", виданого у Львові 1933 р., — пише С. Родак, — натрапив я на статтю „Ідея і суть фізичного виховання", що й сьогодні не втратила своєї актуальности. Затримані комуністичною утопією в історичному розвитку більш як на півстоліття, ми сьогодні повертаємося в нормальне русло нашої еволюції, нащупуємо свої корені і оживлюємо їх, черпаємо через них ту життєдайну силу, що дає нам розум і почуття віри у власні сили, вдихає у наше буття і свідомість, національну ментальність, робить нас вільними і діяльними, згуртовує в народ, вчить державницького мислення, веде до суспільної та життєвої гармонії... Не спорт заради спорту, не спорт як самоціль, а спорт як чинник виховання духовости і здорових моральних принципів, що виховує в народі нахил до єдности та дисципліни...

Слід згадати, що ці принципи були й є основою праці УСЦАК, радіємо, що стають вони і девізами спортовців незалежної України. Естафета добігла до мети.

Е. Жарський

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСЦАК — Фонд Відродження Спорту в Україні

(Пожертви отримані від 16-го грудня 1993 року до 20-го січня 1994 року)

5,000 дол.: Український Народний Союз в Джерзі Сити, Н. Дж.; **2,000 дол.:** д-р Марія Фішер-Слиж; по **1,000 дол.:** Українська Православна Федеральна Кредитівка в Ню Йорку, Н. Й., Фонд „Поміч Україні" Монтреаль, Канада; по **500 дол.:** Українсько-Американський Горожанський Клюб у Філядельфії, Па., 379-ий Відділ УНС в Чикаго, Ілл. (секр. С. Ґоляш), Федеральна Кредитівка „СУМА" в Йонкерсі, Н. Й., УСТ „СУМ Крилаті" в Йонкерсі, Н. Й.; **320 дол.:** збірка, проведена українською православною церквою „Святої Покрови" в Милвокі, Ілл.; по **250 дол.:** Адріян А. Долинський, Богдан Паславський; по **200 дол.:** д-р Тарас Шеґедин, Богдан Саєвич, Петро Глушко, Мирон М. Дашко, Михайло Коцур, Володимир Козіцький, Оксана Климко-Боднар, Роман Козіцький, Петро і Оксана Дуди, Роман Глушко; по **150 дол.:** Василь Єйна, Дарія Покінська; по **100 дол.:** В. Леканка, д-р Андрій і Міра Мацюраки, Андрій Закревський, Дам'ян Кордуба, д-р Оксана Фольварків, Григорій Гавришків, Кредитова Кооператива „Самопоміч" в Сиракюзах, Н. Й., Я. Вомпель, Наталія Кравчук (в пам. свого чоловіка д-ра Р. Кравчука), Майк Ґері (Канада), Григорій Ощипко, Євген Матиюк, Софія Колодій, Зеня Кузель, Микола Касіян, д-р Микола Ценко, Богдан і Марія Антонишин, Григорій і Стефанія Зеневичі (Канада), Василь Пономаренко, Стефанія Пришляк, Терентій Єзерський, Андрій Стахів, Ришард Котолець, Джеймс Івасютин, Петро Шкафаровський, Богдан Ковалик, Андрій Ціховляс, Ігор Макаренко, Володимир Кульчицький, Наталія Невмержицька, Ярослав Кіцюк, Стефан Гаванський, Андрій Горбачевський, Ярослав Палилик, Володимир Музичка, Степан Хромовський, Марта Хромовська-Джонстон, Роман Гриців; **80 дол.:** д-р М. Качалуба (Швайцарія); по **50 дол.:** Еміль і Урсуля Зайли, Ліза і Лев Кусяки, Михайло й Ірена Кіндрачуки (в пам. Михайла Озарука), Ярослав Харак (Канада), д-р Олександер Ґудзяк, Варка і Ярема Бачинські (в пам. Остапа Погорецького), Тарас Коваль, Леся і Мирон Стебельські (в пам. д-ра Романа Кравчука), Юрій і Діяна Шулешки), Михайло Гук, Роман Стецура, Ярослав Корзенівський, Роман Ракочий, Лев Вербицький, Олександра Воробкевич, д-р Анатоль Лисий, Лариса Заїка, Володимир Левицький, Геррі Сало (Канада), Олександра Щур, Олег Склепкович, Роман Мацюк, Богдан Лужняк, Василь Чадай, Надія Шрок, Марія і Петро Пителі; **40 дол.:** Володимир Савків; **30 дол.:** Анна Марціняк (Канада), Олександер Куріца, Ярослав і Ліда Черники (в пам. полк. М. Ліщинського), Тетяна Познакова, Іван і Оля Сороки, Іван Кльоц; **25 дол.:** Ольга й Іван Колачки, Ярослав Дусанівський, Атанас Кобрин, Василь Соліма, Кость Гречак, Степан і Марія Хемичі, Марія Храплива, А. Н. Цегельська, Михайло Ярош, Константин Степовий, Зеновій Чухрай, Михайло Цапп, Михайло Лукавський, Ярослав Лозовий, Н. Закидальська, Ігор Зелик, Михайло і Катерина Джички, Юрій Фат, Микола Андріянов, Микола Пасічник; **20 дол.:** Роман Лапичак, В. і Д. Ломницькі, Олег Лащенко, Орест Фариян, Євген Лой, д-р Зиновій і Володимира Ґілі, Антонія Дурбак, Микола Дупляк, Степан Яремко, Микола Кунціо, Зиновій і Теодозія Савицькі; **15 дол.:** Марія Турко; **10 дол.:** Ігор Раковський, Юрій Іванків, о. Степан і Орися Яновські, Василь Ковач, Мирослава Повх, Олена Качала, Анна Козак.

Щедрим жертводавцям щире українське спасибі. З вашою допомогою й підтримкою Управа УСЦАК змогла на час виконати свої добровільно перебрані обов'язки фінансової допомоги НОК України у виряджeнні зимової збірної України до Ліллєгаммеру, Норвегія, на зимову Олімпіяду 1994 року. УСЦАК повністю оплатив три проєкти на суму 70,914 дол. Спеціяльно щиро дякуємо Екзекутиві Українського Народного Тоюзу за щедру пожертву в сумі 5,000 дол. Дякуємо збірщикам на фонд, а головно заслуженому діячеві з Йонкерсу, Н. Й., Романові Глушкові. УСЦАК дальше продовжує збірку на Фонд Відродження Спорту в Україні з ціллю допомоги розвиткові та національному усвідомленню зрусифікованих передових спортовців, видання україномовної спортової літератури, придбання потрібного (занедбаного тепер) інвентаря та приладів для фахового тренування гімнастів і інших, з далеким прицілом на літню Олімпіяду в Атланті в 1996 році. Адреса фонду: Fund for Rebirth of Sports in Ukraine 680 Sanford Ave., Newark, N. J. 07106.

Управа УСЦАК

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 13-го ЛЮТОГО 1994 р.

Нюарк, Н.Дж. Річні загальні збори 214 Відділу при УСВТ „Чорноморська Січ", відбудуться в Домі „Ч.Січі" при 680 Сенфорд Авеню о год. 3-ій по пол. На порядку зборів: 1. Відкриття Зборів; 2. Звіти Управи і Котр. Комісії; 3. Уділення абсолюторії; 4. Вибір нової Управи. По закінченні загальних зборів, відбудуться звичайні збори Відділу, на яких будуть вибрані делеґат і його заступник на 33-тю Конвенцію УНСоюзу. — За Управу 214 Відділу УНС — Осип Сташків — голова, Анна Твардовська — секретарка.

СУБОТА, 19-го ЛЮТОГО 1994 р.

Ню Бренсвик, Н.Дж. Тут відбудуться звичайні річні загальні збори Відділу 353 Т-ва „Запорізька Січ" о год. 3-ій по пол. (71 Вен Лю Авеню, Мілтавн, Ню Дж.). На порядку нарад: звіти уступаючої Управи, вибір нової Управи як також делеґата на Конвенцію. Просимо всіх членів, які мають право до голосування, прибути на збори чисельно і вчасно. — Управа Відділу.

НЕДІЛЯ, 20-го ЛЮТОГО 1994 р.

Ст. Пітерсбурґ, Фльо. Річні збори 377 Відділу відбудуться вполудне у церковній залі при 434 90th Ave N. 100-ліття УНС, вибір делеґата на 33-тю Конвенцію та інші справи до обговорення. — Іван Ґавалух, секретар, тел. (813) 791-4040.

В ПРЕТОРІЇ, СТОЛИЦІ Південно-Африканської Республіки, почалася остання рунда переговорів між делегаціями уряду ПАР, Африканського національного конґресу і правoрадикального Альянсу свободи. Учасники зустрічі ще раз спробують досягнути домовлення, яке унеможливить бойкотування членами Альянсу свободи призначених на квітень цього року перших в історії країни загальних нерасових виборів.

ІРАНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ підрозділи у висліді засідки в провінції Керман вбили шестеро і ранили 10 контрабандистів наркотиків, захопивши 30 мотоциклів, п'ять авт, 40 автоматів і 241 кілограм кокаїни. Тепер в Ірані точиться справжня війна з контрабандистами. Її метою є унеможливити перевіз наркотиків з Азії в Европу через іранську територію. Тільки в січні цього року спеціяльні військові формації арештували 454 контрабандистів, конфіскувавши 2,170 кілограмів наркотиків.